



JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget  
Retsudvalget  
Christiansborg  
1240 København K

Dato: 26. juni 2009  
Kontor: Strafferetskontoret  
Sagsnr.: 2009-792-0863  
Dok.: MOA40760

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 459 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. marts 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10  
1216 København K.

Telefon 7226 8400  
Telefax 3393 3510

[www.justitsministeriet.dk](http://www.justitsministeriet.dk)  
[jm@jm.dk](mailto:jm@jm.dk)

### Spørgsmål nr. 459 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren oplyse præcist, hvordan den britiske lovgivning om sexkriminelle, der indebærer, at politiet registrerer og overvåger løsladte, der har krænket børn og følger tæt med i, hvor de bor, og hvilke jobs de varetager, og i grelle tilfælde sørger for, at de bliver flyttet, så de ikke bor i nærheden af en børnehave eller en skole, fungerer?”

#### Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Udenrigsministeriet om at indhente oplysninger om retstilstanden i Storbritannien. Udenrigsministeriet har oplyst følgende:

”The Sexual Offences Act 2003 udgør den britiske hovedlov på området:

[http://www.opsi.gov.uk/acts/acts2003/ukpga\\_20030042\\_en\\_1](http://www.opsi.gov.uk/acts/acts2003/ukpga_20030042_en_1)

Lovens anden del (Part 2), der bærer titlen ’Notification and Orders’, indeholder et katalog af hjemmelsgrundlag for diverse tiltag over for løsladte seksualforbrydere, herunder pædofildømte.

Det skal bemærkes, at lovgivningen ikke instituerer et egentligt register over tidligere pædofildømte. Derimod indeholder lovgivningen adgang til påbud om, at tidligere dømte regelmæssigt skal melde sig på den lokale politistation og bekræfte navn og adresse mv., ligesom der er adgang til at forpligte tidligere dømte til straks at melde flytning og til at anmelde påtænkte udenlandsrejser af mere end 3 dages varighed.

Herudover indeholder lovens anden del en række hjemmelsgrundlag for yderligere tiltag over for tidligere dømte, herunder i form af forbud mod at opholde sig på bestemte steder/kontakte børn, der pålægges den pågældende ved retskendelse om tilhold over for legepladser, skoler mv. Desuden kan nævnes muligheden for at nedlægge forbud mod udenlandsrejser til definerede destinationer eksempelvis Thailand. Hertil kommer et system med tilsynsværger mv. i form af såkaldte MAPPA arrangementer (Multi-Agency Public Protection Arrangements).

For det nærmere omfang af de enkelte initiativer, der kan træffes over for tidligere sexdømte, herunder pædofile, kan henvises til den udførlige vejledning ’Guidance on Part 2 of the Sexual Offences Act 2003’:

<http://www.crimereduction.homeoffice.gov.uk/sexual/sexual027a.pdf>

Det skal bemærkes, at den britiske regering i december 2008 fremlagde et lovforslag til 'Policing and Crime Bill', hvori der bl.a. lægges op til en udvidet adgang til at hindre tidligere sexdømte at rejse til udlandet. Lovforslaget er p.t. under behandling i det britiske parlament. Det er ikke muligt at anslå, hvornår lovforslaget kan forventes vedtaget.

<http://services.parliament.uk/bills/2008-09/policingandcrime.html>

Den britiske lovgivning på området indeholder ikke specifik hjemmel til at tvangsflytte pædofildømte fra fast ejendom eller lejemål.

I Home Office erindrer man om, at lovgivningen indeholder hjemmel til at udstede såkaldte 'orders', herunder om tilhold for pædofildømte i forhold til at befinde sig i en nærmere angiven afstand fra skoler, børnehaver mv. I det teoretiske tilfælde (angiveligt ingen eksempler i praksis) at en pædofildømt med et sådant tilhold erhverver sig bopæl inden for tilholdets anvendelsesområde, vil vedkommende hermed bryde tilholdet og udløse de konsekvenser, tilholdet måtte opstille.”

Justitsministeriet kan henholde sig til det, der er oplyst af Udenrigsministeriet.